

Krabi v košíku

Tomáš Korčák

Jeden ze základních projevů života v milosti je prokazování milosti druhým a radost, když druhí milost přijímají. Jako křesťané máme být účastni s druhými v jejich těžkostech a trápeních, ale také v radosti z jejich úspěchů. Apoštol Pavel to říká následovně: **Radujte se s radujícími, plačte s plačícími.** (Ř 12,15) Stará přirozenost však nesnese a neunese úspěch druhých. Žárlivost a závist jsou zřejmé skutky těla (viz Ga 5:19-21). Žárlivý člověk pak úspěšnějšího pomlouvá, „hndopišsky“ kritizuje, nebo zpochybňuje jeho motivy. Naproti tomu ti, kdo patří Kristu Ježíši, nesou šťavnaté ovoce přející lásky a radosti z úspěchů druhých. Pavel dále důrazně vyzývá *křesťany*: **Nebud' me ješitní, nesoupeřme spolu a nezávid' me si.** (Ga 5:26 NBK) **Nikdy se nedejte vést soupeřivostí nebo ješitností, ale raději žijte v pokoře: važte si druhých víc než sebe. Ať si každý nehledí jen sebe, ale také druhých. Smýšlejte tak, jak smýšlel Kristus Ježíš.** (Fp 2:3-5 NBK)

Do Korintu Pavel píše o své obavě: **Obávám se totiž, abych vás po svém příchodu neshledal takovými, jakými vás nalézt nechci, a abych já nebyl shledán od vás, jakým si mě nepřejete; aby nepovstaly svár, žárlivost, zlosti, soupeření, utrhaní, pomluvy, nadutosti, zmatky.** (2K 12:20) Tato obava vyjadřuje satanův plán a vizi pro naše životy a naše sbory. Bůh má však pro nás zcela jiné vize, které budou naplněny, když budeme moudří a bdělí.

Můžeme dokonce i zvěstovat evangelium z motivů závisti, řevnivosti, ctižádosti a snahy vyniknout, místo motivů lásky k Bohu a bližním (viz Fp 1:15-18). Nezapomeňme, že žárlivost je farizejským kvasem, který může prokvasit celé těsto, ať již je to osobnost člověka, nebo místní sbor nebo i celá denominace. S odporem tohoto kvasu vůči své službě měl co dočinění i sám Pán Ježíš a poté apoštolové v prvotní církvi. Je to však rozkladný postoj, který se chce dostat i do našeho myšlení: **Vždyť pokud je mezi vámi žárlivost, rozbroj a rozdělení, zdali nejste tělesní a nežijete jen po lidsku?** (1K 3:3) Žárlivost má vliv i na naše fyzické zdraví, jak i píše Šalomoun: **Žárlivost je jako kostižer.** (Př 14:30)

Na první Charismatické konferenci v Praze v roce 1988 řekl Bob Mumford: „*Duch svatý začíná v tomto národě povstávat. To, co mi dělá starosti, však není selhání, ale úspěch. A pak přichází bojování a soupeření kvůli žárlivosti a konkurenci. A charismatici jsou zřejmě vinni právě tak, jako všichni ostatní. Dobře poslouchajte: Muži nebo ženy, kteří dokáží udržet svého ducha nasměrovaného na Boha, a kteří si uvědomují rozdíl mezi pokladem a nádobou, vědí, že být jiný neznamena být špatný, a začínají chodit ve své vlastní sféře věci služby a omezení. Když to takto děláme – poslouchajte, co říkám – úspěch mého bratra nijak nesnižuje mne samého, nic mi nebere. Chci vidět váš úspěch. Ale v těle Kristově funguje podobné pravidlo jako u krabů v košíku. Nikdy nemusíte košík s kraby přikrývat nějakým víkem, protože jakmile se jeden krab začne škrábat z košíku nahoru, druzí ho stáhnou dolů. Já si přeji váš*

úspěch a váš úspěch mne přece o nic neukráti. Je to proto, že znám svou vlastní sféru, kde sloužím a ve které se pohybuji, a také si uvědomuji svá vlastní omezení. Přišel jsem vám posloužit tím darem, který mám já. Další dary, další projevy, další úspěchy v těle Kristově mně způsobí pouze radost a ne řevnivost nebo soupeření.“

Jestli jsi krabem nebo Ježíšovým učedníkem, můžeš poznat podle následujících otázek:

- Máš upřímnou radost z úspěchů svého bližního, i když je úspěšnější než ty (v podnikání, v osobním či církevním růstu, v rodině atp.)?
- Jak se cítíš, když tvůj bližní dostane něco zadarmo z milosti? Co když on dostane něco, po čem ty tolik toužíš (a již tak dlouho pro to pracuješ)?
- Když jsi v něčem neúspěšný a slyšíš o neúspěchu v této oblasti i u svého bližního, povzbudí tě to nebo zarmoutí?
- Je to veliká radost, když naše přirozené nebo i duchovní děti zažívají úspěchy. Máš však radost i z toho, že děti z jiné rodiny (nebo sboru) jsou úspěšné (a třeba v té oblasti jsou tvoje děti zatím neúspěšné)?
- Co prožíváš, když jsi v blízkosti někoho, kdo má v nějaké oblasti, která není tvojí parketou, výrazný dar?
- Jaké prožíváš pocity, když tě někdo, kdo je mladší, nebo méně vzdělaný, nebo kratší dobu věřící, přeroste v nějaké oblasti?
- A co když se někdo ve tvé blízkosti snaží v něčem dosáhnout úspěchu, ale ještě nedosáhnul tvé úrovně?
- Co když je úspěšný někdo, kdo nepatří k tvé „skupině“ (církvi, národnostní či sociální skupině atp.)?
- Jak reaguješ, když druzí přehlížejí nebo odmítnou tvoje „geniální“ nápady?
- Co prožíváš, když se i bezbožnému člověku vedle tebe daří lépe? (viz Ž 37; Př 3,31-32; 24,19-21)
- Ježíš nás vyzývá, abychom žehnali dokonce i svým nepřátelům a modlili se za ně (viz L 6,27-28). Jeden z největších testů milosti je, když dobrořečíš svému nepříteli a Bůh mu začne skutečně žehnat. Výsledek tvých modliteb prověří tvé srdce.

Radost z úspěchů bližních a z milosti, která je dávana tvým bližním, je zaručenou cestou do Božího požehnání. Přeji ti proto mnoho radosti z mnoha úspěchů tvých bližních!

“Toto praví Hospodin zástupů: Ještě jednou, a bude to brzy, otřesu nebem i zemí, mořem i souší. Otřesu všemi pronárodny, a přijdou s tím nejvzácnějším, co mají; a naplním tento dům slávou, praví Hospodin zástupů. Mé je stříbro, mé je zlato, je výrok Hospodina zástupů. Sláva tohoto nového domu bude větší nežli prvního, praví Hospodin zástupů. A na tomto místě budu udílet pokoj, je výrok Hospodina zástupů.”
(Aggeus 2,6-9)

Náprava rodiny jako součást nápravy

Jan Amos Komenský

Proč je třeba nejdříve náprava jednotlivých rodin?

1. Poněvadž se má jít po stupních

1. Nejblíže bude, aby každý z nás, sám napraven podle zalíbení Božího, napravoval ty, které má nejbliže kolem sebe, *svou rodinu*. Především proto, že činná zdatnost se vylévá nejdříve na nejbližší okolí. Dále proto, aby mohly být napraveny státy a církve, které se skládají z rodin. Zejména je-li kdo poctěn takovým povoláním, že stojí v čele obce nebo církve (po kterékoli stránce), ten bude nezbytně pomýšlet na to, aby uvedl v dokonalý stav dříve svou malou obec a malou církvíčku ve svém vlastním domě, neboť snáze a bezpečněji bude postupovat od menšího k většímu.

2. Poněvadž tak radí příklady patriarchů

2. Patriarchové dávali dobrý příklad, že začínali u svých rodin, kdykoli si přáli nápravy pokleslých lidských poměrů. *Abraham* po vyvedení ze společenství modloslužebníků se přičiňoval, aby svým synům a své čeledi vštěpoval poznání Hospodina, ostříhání jeho cest a konání práva i spravedlnosti, jak mu vydával svědectví sám Bůh (Gn 18,19). *Jáko*b, kterému se dostalo velkého Božího požehnání v rozmnožení jeho rodiny a jeho bohatství, byv pocvičen zápasem s Bohem a dosáhnuv názvu vítěze, když poznal závist bratra Ezaua vůči sobě, svůj dům viděl pak poskvrněný (porušení ctnosti své dcery a krvavý čin svých synů), obrátil svou mysl k nápravě celého svého domu (Gn 35,2.3.4). Jak si *David* umínil očistit především svůj vlastní dům, když pozoroval, že je nebesy určen k převzetí otěží vlády, to ukazuje žalm stý prvý.

3. Poněvadž jinak se marně podstupuje obnova škol, církví a států

3. Těchto a jiných svatých příkladů se vůbec nedbá. Tím se stává, že přemnohé rodiny nejsou nic než chlívky prasečí a stáje dobytčí, kde se nestarají o nic než o krmení břicha. A i to ještě zmateně, poněvadž není žádné pravé svornosti, věrnosti a ctnosti mezi manžely, mezi rodiči a dětmi, mezi pány a sluhy. Toto hromadné zlo působí, že také veřejné záležitosti jsou ve velkém sklíčení a že k zastavení zmatků světa nestačí ani moc duchovního slova a klíčů, ani síla světského meče. Takže toužíme-li po lepším stavu, musíme hledět, abychom vyhubili tento zhoubný koukol hned v zárodku.

Forma nápravy rodin:

I. odstraněním vad

4. Ale jak? Nechť nás poučí třeba hned Davidův příklad, s jakou horlivostí mají být odstraňovány z domu škody i škůdci. David v žalmu 101 mluví takto: *Chodit budu ustavičně v upřímnosti srdce svého v domě svém* (v. 2). *Nestřpím na očích nespravedlivého, v nenávisti mám toho, kdo koná zlo, nepřichytí se mne* (v. 3). *Zvrácených nebudu trpět* (v. 4), *pomlouváče vytnu, vzpurných nebudu snášet* (v. 5). *Pravdomluvné budu mít v lásce; kdo chodí po cestě upřímně, ten mi sloužit bude* (v. 6). *Činící lest a mluvící lež nebudou přebývat se mnou* (v. 7). *Každého dne budu zkoušet všechny své lidi, aby se zlí nevmísili mezi dobré* (v. 8). Nechť slyší králové, knížata,

hrabata, baroni, šlechtici a občané, i kdokoli má spravovat dům nebo domek! Aby se přizpůsobili tomuto vzoru svaté horlivosti a začali odstraňováním pohoršení ze svého domu.

Tomu učí i podobenství o očistě malomocného domu

5. Snad bude prospěšné poučit se o této věci i odjinud, a to, jak má být podle Mojžíše znovu očištěn malomocný dům (Lv 14,34 atd.).

- Hospodářovou povinností bylo všimnout si svého domu (34).
- Zpozoroval-li nákazu, neměl nečinně přihlížet, nýbrž hledat rady u kněží (35).
- Povinností kněze bylo přijít, dívat se, zkoumat (36-38).
- Nečisté kameny dát odstranit (39.40).
- Zamezit další pronikání nákazy smetením omítky zbylých částí domu (41).
- Na místo vyňatých kamenů dosadit jiné (42).
- Spatřil-li malomocenství se vracet a trvat, měl prohlásit celý dům za nečistý (44).
- Dát jej zbořit celý.
- Jestliže však nezjistil, že by se nákaza šířila, měl dům prohlásit za čistý (48).
- Konečně se postarat, aby byly Bohu vzdány díky (49 atd.). Přeneste to na náš případ, a ukáže se hlubší smysl.

II. Uvedením všeho v řád, a to:

6. Po odstranění vad je nutné uvést všechno v dobrý řád: *osoby, věci, činnosti.*

Jednak osob,

7. Osoby v rodině jsou 1. manželé navzájem; 2. rodiče a děti; 3. páni a sluhové; 4. podruzi jako vedlejší část domácnosti. Manželé zase jsou muž a žena, otec a matka, pán a paní. Děti jsou synové a dcery. Čeleď sluhové a služky. Úkoly a činnosti těchto všech i každého zvlášť jsou známy ze *Světa mravního* a z výkladů *Pampaedie*; není třeba uvádět je tu znovu, pouze něco obecně. To je:

- Každý z nich ať zná svůj úkol; proto se o něm poučuj buď ze seznamu domácích povinností, nebo ze zvláštního příkazu.
- A aby nikdo nemohl zapomenout, musí se totéž čas od času opakovat nebo stavět před oči tím, že se každému vyvěsí (v jeho světnici nebo kdekoli) seznam povinností, které má konat a jichž má dbát.
- Opakování má být také každodenní, a to ráno připomínáním, co je toho dne na práci, zatímco večer zjišťováním, zda to bylo provedeno.
- Nikomu nesmí být dovoleno zahálet; všichni ať mají práci až po děti a nemluvňata; nemohou-li děti dělat něco vážného, ať si raději hrají, než aby nicneděláním se učili dělat neplechu.

Zkrátka a dobře. Dům ať je jako úl plný včel bez trubců, aby se rovněž plnil medem bez nedostatku, i jako mraveniště stálou pracovním všech jeho obyvatel.

Jednak věcí,

8. Věci v domě jsou obytné místnosti, oděvy, potraviny a rozličný nábytek. Při nich je třeba dbát, aby

- nic zbytečného neobtěžovalo;
- nic potřebného domu nechybělo;
- nábytku nemusí být mnoho, ale zato zcela užitečný, to je, vše potřebné má být takové, jak to vyžaduje užívání, ne nákladné a vyzdobené, nýbrž pohodlné;
- každá věc ať má své místo a každé místo ať má svou věc, v celém domě, abys hned věděl, kde ji máš hledat, když ji potřebuješ, a abys při pohledu do kteréhokoli kouta hned viděl, je-li tam patřičná věc či zda chybí.

Jednak činnosti

9. *Činnosti v domě jsou* jednak vzájemné služby všech, jednak pracovní úkoly přidělené každému zvlášť. Aby je mohli zastávat beze zmatku, bude třeba dbát,

- aby nebyla žádná činnost, potřebná pro rodinné hospodářství, která by nebyla někomu přidělena;
- aby nebyla v domě žádná osoba, které nebyly přiděleny určité práce;
- a to přiměřeně tělesným i duševním schopnostem; nikomu ať se nepřiděluje nic, leč k čemu se hodí, a ani více, ani méně, než nač dobře stačí;
- všechno ať je rozvrženo tak vhodně, aby nikdo nezdržoval ani sebe, ani jiné, nýbrž aby všem šlo všechno hbitě od ruky.

A to v trojí řád

10. Při podrobnějším líčení domácího pořádku bych řekl, že *náprava každé rodiny bude nejlepší, bude-li v každém domě 1. škola; 2. církvička; 3. malý stát.*

I. Aby každý dům měl podobu školy

11. *Školou* bude dům, přičiníme-li se, aby se každý z domácích lidí denně přiučoval něčemu užitečnému, a to jednak od samého Boha, z každodenního čtení částky slova Božího (při ranních a večerních modlitbách), jednak od lidí, z předčítání nějaké pozoruhodné příhody nebo nějakého dobrého poučení o kterýchkoli slušných věcech. Bylo by dobře, kdyby se u stolu (na popud hospodáře) zaváděly užitečné hovory, při nichž by každý přednesl, co dobrého mu přišlo na mysl (při ranním zpěvu nebo při předčítání Písma či nějakého příběhu, nebo při novince přinesené toho dne odkudkoli), a to buď formou úvahy, nebo zprávy.

II. Církev

12. *Církví* bude každý dům, shromáždí-li se každodenně všichni, aby velebením a modlitbami slavili Boha a posilovali se ve vřelosti víry. To bude snadné, jestliže ráno před prací a večer po práci i mezi prací (když se shromáždí, aby se posílili jídlem) zazpívají žalm nebo chvalozpěv a přiberou-li trochu slova Božího (jako nebeský oheň na svůj oltář) a budou-li nato, pozdvihnouce vzhůru srdce, oči a ruce, vzývat milosrdenství Boží a rozněcovat se k lásce, bázni a uctivé poslušnosti Boží. Sem patří i to, že se má k ranním modlitbám připojovat *desatero*, jako uzda ke zkrocení těla od zla a marnosti pro ten den, a k večerním modlitbám *Vyznání víry*, jako trofej každodenního vítězství v Kristu a pro získání libějšího spánku posílením důvěry v Boha.

III. Státu

13. Podobu *státu* bude mít každé rodinné společenství, bude-li postaráno o to, aby vzájemné služby, rozdělené mezi všechny, byly všemi správně prováděny, a budou-li ustanoveni jedni nad druhými (starší nad mladšími) za dozorce či jakoby představené až k nejvyššímu stupni, buď jako králové nebo knížata, nebo konšelé či hospodáři, v jejichž rukou by byla moc nad všemi nižšími. Je třeba také zavádět v určitých dobách (v předem stanovený den nebo podle potřeby) výslechy a soudy, aby si zvykli zastávat úkol žalobce, obžalovaného, svědka i soudce.

Pouta k udržení rodiny v pořádku

14. Tolik o řádu a způsobu rodiny dobře napravené nebo k nápravě spějící. Pouta řádu budou: 1. *psané zákony*; 2. *stráž pro zachovávání zákonů*; 3. *odměny za jejich dodržování, tresty za porušení*.

1. Psané zákony

15. *Psané zákony se mají dát celé rodině*, aby nikdo nemohl chybovat z neznalosti nebo využívat neznalosti za zástěru darebnosti. A nemají se přečíst jen jednou, nýbrž mají se vyvěsit na oči, aby každý mohl a musel vědět, jaká je jeho povinnost. Takové zákony se mohou napsat různě podle potřeby. Já jsem kdysi pro svou rodinku napsal následující:

- *Boha cti každý srdcem čistým*. Neboť *na srdce* se ohlíží Pán, aby mezi námi nebyl žádný pokrytec, syn zatracení.
- *Boha chval každý srdcem veselým*. Neboť nás každodenně zahrnuje svými dary (Ž 68,20).
- *Boha odprošuj každý srdcem pokorným*. Neboť před jeho tváří jsme všichni hříšníci.
- *Kolikrát se scházíme ke každodennímu uctívání Boha, ráno i večer, tolikrát se každý dostav a s jinými oddaně Boha chval a vzývej*. Neboť to jsou naše oběti, jimiž chce být ctěn.
- *Své smlouvy s Bohem (uzavřené při křtu) buď každý pamětliv a s nejhlubší zbožností dbej o zachování Božích přikázání*. Neboť Bůh nemá zalíbení v bláznech; co jsi slíbil (poslušnost), to splň (Kaz 5,4).
- *Cokoli bylo komu uloženo, to hled' konat a vykonat*, ne naoko, nýbrž opravdu, ne kvůli lidem, nýbrž kvůli Bohu.
- *Každý si všímej druhého (zejména starší mladších) kvůli udržení řádu*.
- *Kdykoli vidíš druhého vybočovat, nemlč, napomeň ho!*
- *Kdokoli jsi napomínán, ber si to k srdci, děkuj, napravuj chybu a oplácej mu stejně, neboť ruka ruku myje*.
- *Jestliže někdo nechce snášet napomínání a nepolepší se, budiž to oznámeno někomu nadřazenému*.
- *Každý měj v úctě své představené a uctívej je poslušností (na místě Božím), aby mezi námi nebyl žádný Chám, posměváček vůči otci, ani Abšalóm, pomlouváč otcův*.
- *Vůči sobě navzájem buďte všichni upřímní, otevření, mírumilovní*. Chci, aby mému domu byly vzdáleny stejně tajné nevole jako otevřené spory.

- *Maličkosti a pomluvy at' nikdo ani z domu nevynáší, ani je odjinud nepřináší. Má-li někdo proč napomínat druhého, učň to otevřeně tváří v tvář.*
- *Majetek bližního starostlivě ochraňuj, ani si neosobuj, co není tvého, ani nedopouštěj poškození cizí věci, nýbrž vezmi ji, opatruj a hlídej, a tak vždycky předcházením škody zasluhuješ si lásky bližního a Božího požehnání.*
- *Z domu nikdo nevychází bez důvodu, nebo je-li důvod, bez dovolení někoho nadřazeného, aby vždy bylo známo, kde kdo je a co dělá.*
- *Všichni zachovávejte střídmost. Je v zájmu zdraví a ctnosti, aby mimo oběd a večeři nebylo žádného mlsání.*
- *Kdykoli někdo vidí, že něco (v celém domě) by mohlo být změněno k lepšímu, je podle svého svědomí povinen oznámit to hospodáři nebo hospodyni.*
- *Přijdou-li cizí lidé, chovej se k nim každý lidumilně a na dotazy podej vlídné vysvětlení.*
- *Je-li někdo poslán něco vyřídit, at' má na mysli, proč je poslán, a obstarává to hned, bedlivě a věrně, bez tškání a zabývání se věcmi, které nebyly uloženy.*
- *Po návratu hned vylož, jak jsi pořídil, a pak se vrať ke své práci.*

2. Zachovávání zákonů

16. Tedy tolik jako příklad. Ne že by se zákony domácího řádu nedaly předepsat jinak, nýbrž aby se neopomíjelo předepsat je vůbec. Ale s přidáním strážce zákonů, to jest dohledu, *zda jsou zákony zachovávány ode všech! To může udělat hospodář jednak osobně, jednak pověřenými dohlížiteli.*

3. Odměny a tresty

17. *Ale nemají chybět ani tresty, kdyby se někdo odvážil porušovat povinnost, ani osvědčování zvláštní přízně vůči zvlášť věrným a přičinlivým. Zde je namístě, aby dětem nebo i sluhům bylo tu a tam dovolováno hravé občerstvení a hody, zejména po horlivém vykonání důležitých prací, jako v době žní nebo vinobraní a podobně.*

Chvála dobře spořádané rodiny

18. Celkově: *Všichni členové domu necht' se chovají uvnitř tak, aby navenek nemohlo prosvítat nic než řád a slušnost. Manželé at' jsou v něm spolu co nejtěsněji spojeni, rodiče a děti vrozenou ušlechtilostí nápadni, páni s čeledí zcela spráteleni, všichni životem i mravy co nejbezúhonnější a vnitřní zbožností Bohu i andělům co nejznámější. Tak, aby plným právem mohlo být nadepsáno nad prahem domu, napraveného podle zalíbení Božího: *Zde přebývá ctnost, řád, svornost a Bůh s lidmi.* Tedy nic zlého nevstupuj!*

*Obecná porada o nápravě věcí lidských (De Rerum humana rum Emendatione)
Kapitola xxi. Panorthosia, str. 373-376, Nakladatelství Svoboda. Praha 1992*

Žijte bez lásky k penězům, spokojeni s tím, co máte; neboť on sám řekl: „Nezanechám tě, ani tě neopustím;“ a tak s důvěrou říkejme: „Pán je můj pomocník, nebudu se bát; co mi udělá člověk?“
(Hebreům 13,5-6)

Seznamte své děti s Bohem

John Maxwell

Když vzpomínám na všechny ty dobré věci, které jsem si odnesl z dob svého dětství, myslím, že jedním z největších darů, které jsem v naší rodině dostal, byl způsob, jakým mne rodiče učili o Bohu a o modlitbě.

Bůh byl součástí našeho každodenního života a našich rozhovorů, součástí stejně samozřejmě, jako třeba pravidelné sportování, příprava do školy nebo chystání jídla. Naše maminka se s námi každý den před odchodem do školy modlila. Opravdu, pamatuji si ty chvíle, kdy jsem cítil, že mne její modlitby ochraňují před pokušeními, která mi táhla hlavou a zabraňují mi podvádět při písence, na kterou jsem se nepřipravil.

Chvíle, které naše rodina strávila společně s Bohem, nám daly dobré zakotvení v křesťanských hodnotách a vytvářely velmi bezpečné duchovní prostředí u nás doma. Otevíraly naprosto jedinečným způsobem dveře ke komunikaci a sdílení mezi všemi členy rodiny, což nám vydrželo až do dospělosti.

V dobách studií na vysoké škole jsem se seznámil s Margaretou. Vzpomínám si, jak jsem si jednou přisedl k dědečkovi a vyprávěl mu o sexuálních pokušeních, která ve vztahu k ní prožívám. Povzbudil mne, promluvil se mnou, říkal, co o tom praví Písmo. Pak se se mnou modlil a povzbudil mne k odpovědnosti.

Možná vaše vzpomínky na dětství nejsou takové. Možná jste nevyrostali v křesťanské rodině, a pokud ano, možná byla jedinou společně strávenou chvílí s Pánem krátká modlitba před jídlem. Možná byl Bůh ponechán jako téma vyhrazené pro nedělní školu.

Ale vaše rodina přece nemusí být taková. Můžete předat svým dětem nádherné dědictví společně a smysluplně stráveného času seznamování s Bohem. A můžete se do toho pustit bez profesionálních znalostí Bible, bez pedagogických zkušeností a bez mimořádných nároků na volný čas.

Zde je 10 pokynů, které jsem Margaret a já užívali při předávání duchovních hodnot naším vlastním dětem:

Bud'te příkladem. Jak jednou pravil Albert Schweitzer: „Být příkladem není hlavním nástrojem, jak ovlivnit ostatní - ale nástrojem jediným.“ Nelze nikdy přecenit význam a moc příkladu, který rodiče předkládají svým dětem. Učíme to, co víme, ale příkladem předáváme to, čím opravdu jsme. Vzpomínám si, že často jsem slyšel matku – aniž by o tom ona věděla – jak se ve svém pokoji večer modlí. Tato zkušenost mne mnohému naučila, aniž by o tom se mnou matka kdy mluvila. Tato vzpomínka mi pomohla udržet si důvěrný vztah s Bohem až do dospělosti.

Když byl náš syn mladší, jednou mu Margaret vyprávěla, že by si přála, aby častěji četl Bibli. „Ale já tě nikdy nevidím číst Bibli“, odpověděl jí. A byla to pravda: obvykle

se věnovala Písmu v době, kdy už děti spaly. Tak začala Margaret číst Bibli dříve a děti byly tímto příkladem povzbuzeny. Buďte připraveni a ochotni změnit způsob, jak věci děláte, abyste mohli být lepším příkladem svým dětem.

Buďte jednoduší. Rodiče nemusí být rozpačití a ustrašení, když se pokoušejí vyprávět dětem o Bohu. Zakoušíte-li duchovní růst a poznáváte-li svého Boha z Písma, máte vše, co potřebujete k úspěchu. Využijte to, co víte, a promyslete způsob, jak to jednoduše a jasně předávat dětem.

My sami jsme s užitkem používali nejrůznější přirovnání, podobenství a analogie. Jednou Margaret přirovnávala křesťany k zrníčkům kukuřice: „Bůh má pro každého z nás svůj plán. Máme-li jej naplnit, potřebujeme Boží pomoc. Jsme jako tyhle zrnka kukuřice. Mohou se proměnit a stát popcornem, ale nesvedou to vlastními silami – potřebují k tomu pomoc pánve či mikrovlnné trouby. Stejně tak my potřebujeme Boží pomoc, abychom se stali lidmi, jaké On potřebuje.“ Tento výklad nebyl nijak zvlášť hlubokomyslný. Byl však jednoduchý a jasný. Obsahoval informaci, které děti mohly rozumět. Rozhlédněte se kolem sebe a užívejte obrazy a příklady, které děti znají a jejich pomocí jim vštěpujte pravdy o Bohu. Ale pozor: buďte přítom jednoduší.

Buďte citliví. Někdy tím nejlepším duchovním obecenstvím s dětmi může být jen jim jednoduše naslouchat a odpovídat na jejich otázky. Ježíš tak často jednal se svými učedníky. Trávil s nimi čas a nechal na nich, ať určí téma rozhovoru – a tak se ho jednou zeptali, jak se mají modlit. Budete-li pozorně poslouchat, co děti povídají a setkáte se s nimi tak, kde se ony v myšlenkách nalézají, objevíte mnoho příležitostí, jak s nimi trávit smysluplný čas a vést je tak k Bohu.

Buďte struční. Čas věnovaný rodinné pobožnosti nesmí být příliš dlouhý. Když naše děti začínaly na základní škole, při delších hovorech ztrácely pozornost. Budete-li struční, budou se děti těšit zase na příště.

Buďte nápadití. Další cestou jak udržet dětskou pozornost a učinit pobožnost pro děti zajímavou a přitažlivou, je vaše nápaditost a tvořivost. Čtěte biblické příběhy. Dívejte se na křesťanské video-programy a diskutujte o nich. Modlete se za věci, které děti chtějí. Hrajte si s nimi. Jedna z našich oblíbených her byla „Dvacet otázek“. Jedno z dětí si vybralo biblickou postavu, místo či událost a ostatní jeden po druhém kladli otázky a hledali správnou odpověď. Je možno vymyslet spoustu variací, využít třeba i běžné dětské hry, které je nepřeberné množství. Důležité je podchytit zájem dětí a udržet při tom legraci.

Buďte flexibilní. Čas před spaním, když jsou děti již v posteli, je velmi příhodnou chvílí pro společné modlitby – není to však jediná příležitost, kdy se můžete jako rodina věnovat Pánu. Je dobré zvyknout si na obecenství před spaním, ale nepromarněte proto ostatní vhodné chvíle – při jízdě autem, u stolu, na koupališti - prostě kdekoliv. Lepší než se soustředit na vytváření zajetých kolejí (a pak mít výčitky svědomí, že se jich nedržíme) je zvyknout si využívat každou vhodnou příležitost.

Buďte vytrvalí. Flexibilitu je nutno vyvažovat vytrvalostí a soustavností. Písmo nás vybízí, abychom milovali Hospodina a vyučovali jeho přikázání: „Budeš je vštěpovat

svým dětem a rozmlouvat o nich, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat“ (Dt 6,7). Vyhradit si čas pro modlitbu a obecenství s Bohem musí být věcí životního stylu, nikoliv jen jednou z povinností, kterou je třeba každý den splnit.

Bud'te realističtí v očekáváníí. Slyšel jsem příběh o muži, který odjel se svým synem na prázdniny a syn si o této jejich výpravě vedl deník. Jednoho dne se oba vypravili shlédnout Velký kaňon. Muž byl pyšný, že jeho potomek je nadšen zážitkem stejně jako on sám. Vždyť když stáli a hleděli spolu přes kaňon, zdálo se, že chlapec je naprosto přemožen tou podívanou. Večer otec opatrně nahlédl do synova deníku. Jediné, co tam stálo, bylo: „Dnes jsem plivl téměř jednu míli hluboko!“ Nemůžeme očekávat, že děti budou prožívat bohoslužbu jako dospělí. Někdy bude jejich mysl roztěkaná, někdy vám na vaše otázky nedají uspokojivou odpověď. Zapomenou, o čem jste právě hovořili. Nezoufejte. Pamatujte, že čas, který s nimi strávíte, je nezmění hned dnes – ale bude ovlivňovat jejich život v budoucnu.

Bud'te transparentní. Prokážeme svým dětem špatnou službu, vzbudíme-li v nich víru, že jsme něco víc než lidé spasení Boží milostí – skuteční lidé se všemi obavami a pády, stejně jako ony samy. Když vyznáváme své omyly, chyby a hříchy a prosíme za odpuštění Boha i je samotné, ukazujeme jim své lidství a svou pokoru před Bohem. Utváříme tím před jejich očima správný vztah s Bohem a jsme tak pro své děti mnohem dosažitelnější a přístupnější. Zkušenost, kdy jsem mohl vidět svého otce otevřeně mluvit o svém životě a vyznávat své chyby, mi umožnila za ním přijít i v době dospívání, kdy jsem sám zápasil s mnoha pokušeními.

Začněte dnes. Možná jste při pomýšlení na úkol naučit se modlit s dětmi nervózní, ale pamatujte: čas, věnovaný seznamování s Bohem nemusí být dokonale připravený a vaše pobožnosti nemusí být bezchybné, důležité je, aby vůbec byly. Důležité je začít. Až se budete s dětmi dívat na televizi a uvidíte charakterní postavu, která jedná dobře, poznamenejte: „To mi připomíná Pána Ježíše, už jsem ti vyprávěl, jak Ježíš...?“ Využijte přestávky na reklamu a vyprávějte onen příběh a večer až se budou ukládat k spánku, tak se vraťte k té události, modlete se spolu a vyprávějte dětem o Ježíši.

Čas, který takto věnujete svým dětem, přinese užitek pro věčnost. Můj bratr, úspěšný podnikatel, měl v životě období, kdy nežil zbožným životem. Když jsme jednou spolu mluvili, řekl jsem mu, že se modlím, aby se vrátil k Bohu. Řekl mi: „Johne, vím, že to udělám. Bez ohledu na to, jak teď žiju, já prostě nemůžu zahodit a zapomenout to všechno, co nás učili rodiče!“ A můj bratr se skutečně obrátil, díky dědictví zbožnosti, které do jeho života vložili náš otec a naše matka.

*Rev. John Maxwell je starším pastorem sboru Skyline Wesleyan Church v San Diegu, USA. S manželkou Margaretou jsou rodiči 2 dospívajících dětí. Publikováno ve Focus On The Family, May 1995, přeložil –df–.
Zdroj: www.kaesostrava.cz*

**I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství
od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne,
praví Hospodin, tvůj slavitel.
(Izajáš 54,10)**

Jak vmodlit svoji rodinu do rodiny Boží

James W. Goll

Boží touhy, jeho slovo a jeho způsoby

A. Z knihy Zjevení

1. *Zj 5,9 A zpívají nový chvalozpěv: "Jsi hoden vzít ten svitek a otevřít jeho pečeti, protože jsi byl zabit a svou krví jsi vykoupil Bohu lidi z každého kmene, jazyka, lidu a národu."*

2. *Zj 7,9 Potom jsem uviděl, a hle, veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, jak stojí před trůnem a před Beránkem, oblečení v bílá roucha, palmové ratolesti v rukou.*

3. Lidé ze všech národů

Obě tato místa nám ukazují, že před Božím trůnem budou lidé z takových uskupení, jakými jsou tato:

a. Příbuzenstvo

b. Rod

c. Kmen

d. Jazyk

e. Lid

f. Národ, etnická skupina

Příbuzenstvo, rod a kmen - to vše hovoří o rodině. V každé etnické skupině se mluví svými jazyky a v každém národě jsou různí lidé, ale mezi všemi těmito lidmi se nacházejí různé kmeny. Před Božím trůnem budou lidé z každé rodiny! Bůh je Bohem rodin!

B. Z listu Efezským 3,14-15

Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, po němž má své jméno každá RODINA v nebesích i na zemi ... (polož důraz na slovo – klekám na kolena)

Pavel viděl, že Bůh chce, aby nebesa byla zaplněna lidmi z každé rodiny, z každého kmene, z každého rodu na zemi. Přijmi Pánovu vizi! Pohleď na to, jaké je jeho srdce! Bůh touží po tom, aby byli v nebi lidé z každé rodiny.

C. Z listu Římanům 13,8a

Nikomu nebud'te nic dlužni, než abyste se navzájem milovali ...

David Wilkerson, zakladatel organizace Teen Challenge, autor knih a mezinárodní řečník prohlásil: „Každý člověk, který je získán na ulici, je nejprve získán na modlitbě.“ Jedním ze způsobů, jak můžeme tento „dluh lásky“ vyrovnat, je přizpůsobit své životy tomuto principu a druhé do nebeského království vmodlit.

D. Příklady z mého osobního života

Chci povzbudit všechny rodiče - Bůh vaše modlitby slyší! Pokud se za své dítě modlíte, získává jakousi pečeť. Nikdo nemůže za celý život uniknout vlivu vytrvalých a láskou vedených modliteb své matky! Jsou jako takový „nebeský lovecký pes“, který se za vámi žene a nenechá vás uniknout.

Moje matka byla Chanou. Ne proto, že by byla neplodná, ale proto, že byla ženou, která se modlila. Volala k Bohu (poté, co se její první syn narodil mrtvý): „Pane, pokud mi dáš dalšího syna, zasvětim ho do služby Ježíši.“ Narodil jsem se přesně na den o rok později. Neprožil jsem ani jediný den svého života, kdy bych býval nevěděl, kým pro mne Ježíš je, protože mne dostihly modlitby, ve kterých mne má matka Bohu zasvětila!

Moje manželka Michal Ann byla také Chanou, neboť jak většina z vás ví, přirozeně jsme nemohli mít děti. Přesto jsme vytrvali v modlitbách a Bůh její luno nadpřirozeným způsobem otevřel. Ačkoliv je Michal Ann nyní před Pánovým trůnem, její modlitby za naše čtyři děti zůstávají před jeho majestátem navěky. Bůh je věrný, on až do tohoto dne odpovídá na její modlitby za naše čtyři nádherné šípy! Ano, a ony naplní záměry, které v Pánu mají.

Naše kněžská úloha v přímluvě

A. Kněžská služba věřících

My všichni jsme jako věřící povoláni ke kněžské službě. Máme tuto zodpovědnost, je to naše výsada a autorita přivádět druhé do Kristovy přítomnosti. Boží touhou je zaplnit nebe lidmi z každé rodiny.

2M 28,15-21; 29-30

Kameny budou označeny jmény synů Izraele; bude jich dvanáct podle jejich jmen; na každém bude vyryto jeho jméno jako na pečeti podle dvanáctera kmenů...

Áron tak bude nosit jména synů Izraele na náprsníku Božích rozhodnutí na svém srdci, kdykoli bude vstupovat do svatyně, aby je ustavičně připomínal před Hospodinem. A ty vložíš do náprsníku Božích rozhodnutí posvátné losy urím a tumím; budou na srdci Áronově, kdykoli bude předstupovat před Hospodina. Áron bude ustavičně nosit Boží rozhodnutí pro syny Izraele na svém srdci před Hospodinem. (verše 21; 29-30)

Podíváme se na náprsník, který kněz nosil. Byly na něm čtyři řady překrásných kamenů, barevných drahokamů - které nosil na své hrudi, to znamená na svém srdci. Každý drahokam představoval jeden z dvanácti kmenů Izraele. Koho nosíte na svém srdci, když přicházíte jako kněz do Boží přítomnosti? Je zde místo, na které máte jako kněz tyto kameny na svém srdci přinášet. Koho tam nosíte? Jeden z největších projevů naší autority je přinášení svých rodinných příslušníků před Pána. Můžeme před Boha přinášet i určitý národ. Ale nejprve a hlavně zastupujeme svoji rodinu jako kněz - každý z nás jednotlivě před Bohem.

1. V první řadě stojíme před Pánem sami za sebe, protože každý z nás je zodpovědný za své vlastní jednání.
2. Pokud jde o kněžský, přímluvný způsob modlitby, stojíme před Pánem zástupně za svoji rodinu.
3. Před Bohem stojíme také jako představitelé národa, jehož jsme občany; máme určitou kněžskou zodpovědnost za zemi, ve které žijeme ... A také za město, ve kterém bydlíme ... A za sousedství, kterého jsme součástí.
4. Před Pánem také jako kněží zastupujeme dědictví a lid, z kterého pocházíme.

Když přicházíte před Boha, vkládá na vás náprsník s kameny, a vy před ním stojíte - za své děti, za své bratry, za své sestry, za svoji rodinu, za svého partnera. Jaká úžasná zodpovědnost a privilegium, které nám Pán dal!

B. Spása domovů, rodin

Sk 16,31 Oni řekli: "Uvěř v Pána Ježíše, a budeš zachráněn ty i tvůj dům."

Boží srdce bije za „spásu rodin“. Někteří z nás však pro svá zranění či bolesti kvůli odmítnutí svými rodiči, anebo proto, že s nimi nemají dobré vztahy, svá srdce vůči svým rodinám v hořkosti a vzpouře zatvrdili. Pak bývá výsada stanout před Pánem ve prospěch svých rodin tím posledním, co bychom chtěli dělat. Bůh ti však dal toto místo před svým trůnem, kam máš přicházet ve prospěch své rodiny! Stůj tam! Staň se přímluvcem za svoji rodinu:

1. Ať jsou spaseni milostí skrze víru v Pána Ježíše Krista (Ef 2,8-10).
2. Ať vstoupí v plnosti do Božího záměru pro jejich život.

Praktické způsoby jak vmodlit svoji rodinu do Boží rodiny (Zásady modliteb za ztracené nejsou uvedeny v systematickém pořadí)

A. Požádejte Pána, aby změkčil jejich srdce

Ez 11,19 A dám jim jedno srdce a vložím do jejich nitra nového ducha, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce z masa...

Modlete se za to, aby se změnily podmínky v jejich srdci.

B. Duch usvědčení

Proste za uvolnění a příchod Ducha, jenž usvědčuje ze hříchu, spravedlnosti a soudu.

J 16,8 A on, až přijde, přinese světu důkaz (nebo: usvědčí svět) o hříchu, o spravedlnosti a o soudu

C. Duch zjevení

Proste o ducha moudrosti a zjevení (sny, vize, návštěvy andělů).

Ef 1,17-19 ... aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení v pravém poznání jeho samého a osvětlené oči srdce, abyste věděli, jaká je naděje v jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých a jak nesmírná je velikost jeho moci vůči nám, kteří věříme v souladu s působením převahy jeho síly.

D. Modlete se, ať se rozpomenou

Požádejte Pána, ať jim připomene každé dobré Boží slovo, kterému byli vyučeni od svého dětství až do tohoto dne.

1. J 14,26 Ale Zastávce, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.

2. Iz 55,11 Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nevrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal.

E. Modlete se modlitby odpuštění

Odpusťte své matce, svému otci, svému synovi, své dceři. Odpuštění je univerzálním klíčem, který odemyká dveře od vězení kamenných srdcí. Díky odpuštění se vytvoří prostor pro ztotožnění se.

Ukázková modlitba Pána Ježíše není modlitbou jednotlivce, ale modlitbou společnou.

Mt 6,9-13 Vy se modlete takto: Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. Náš denní chléb dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. A neuveď nás do pokušení, ale vysvobod' nás od toho Zlého, neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

F. Modlete se za to, aby byli k vašim milovaným vysláni dělníci

Mt 9,38 Poproste tedy Pána žně, aby vyhnal dělníky na svou žeň!

G. Modlete se za zjevení věčnosti

Proste Pána, aby jim dal ujištění o existenci pekla i nebe. Požádejte Pána, aby jim zjevil, že nikdo není spravedlivý a že každý z nás potřebuje zdarma přijmout dar věčného života v Pánu Ježíši!

H. Odporujte nepříteli

V modlitbě lámejte moc temnoty, jež po celé generace oddělovala vaše milované od záchrany skrze moc Ježíšovy krve. *(Ve studijním průvodci „Osvobození od temnoty“ se o tomto problému můžete dozvědět více.)*

I. Požádejte o modlitbu druhé lidi

Přijměte do svého týmu přímluvců za svoji rodinu další lidi.

Ef 6,19-20 Modlete se i za mne, aby mi bylo dáno slovo, když otevřu ústa, abych směle oznámil tajemství evangelia, pro něž jsem poslem v řetězech, a osmělil se v něm tak, jak mi náleží mluvit.

2K 1,11 ... když i vy nám budete pomáhat modlitbou, aby mnozí děkovali za nás kvůli daru milosti, kterého se nám dostalo skrze přímluvy mnohých.

J. Zjevení Boží lásky

Proste za to, aby byli přemoženi Boží láskou. (Nemodlete se za to, aby se jim staly špatné věci.)

Ř 2,4 Nebo pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a trpělivosti, a nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?

Ř 12,14 Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte.

Ř 12,19 Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo Božímu hněvu, neboť je napsáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.“

Uvolněte svoji víru a věřte Pánu, že do vaší rodiny přijde více jeho přítomnosti. Stůjte jako prorok, kněz a král ve své rodině před Pánem a očekávejte, že učiní velké věci! Ať ve vaší vlastní rodině začne probuzení k slávě Božího nádherného jména.

Pane, právě teď před tebe přinášíme své rodinné příslušníky. Žehnáme jim v Ježíšově mocném jménu. Voláme k tobě, abys obměkčil jejich srdce a poslal k nim Ducha usvědčení. Modlíme se, abys jim zjevil Boží dobrotu a přitáhl je k pokání. Způsob to, že se rozpomenou na každé dobré Boží slovo, jemuž byli vyučováni od svého dětství až do tohoto dne. Přived' jim do cesty své služebníky, kteří se pohybují v moci a dobrotě.

Pro slávu tvého svatého jména prosíme, uvolni projevy své podivuhodné lásky. Modlíme se, aby se naši rodinní příslušníci stali členy Boží věčné rodiny, ve jménu Ježíš! Amen a amen!

Překlad: Renata Korčáková, zdroj: <http://www.ministrytothenations.org/>

Říše dobrých nebo zlých snů?

Rick Joyner

Vidění

Když jsem se jednou v srpnu 1995 modlil, uviděl jsem před sebou pole. Jeho konec byl zahalen mlhou. Jen o několik kroků dále se nacházelo srázné skalisko. Jeho středem vedla úzká stezka, pokrytá stejnou zelení jako skála a tento zelený pás se vinul celým srázem dolů až na úpatí skály.

Většina těch, kdo šli touto mlhou, si úzké stezky nevšimla a zřítila se z okraje útesu. Někteří lidé přitom přišli o život, ale mnozí byli zachyceni sítěmi, nataženými na úpatí útesu. Tyto sítě každopádně nebyly na to, aby je zachránily, ale aby je pochytily. Byli také lidé, kteří opatrně tápali mlhou vpřed; lezli po kolenou a hledali stezku, kterou prostě instinktivně očekávali. Většina z nich ji dokázala najít a opatrně po ní na kolenou klouzali dolů. Jen velmi málo lidí mělo padáky, na kterých z hrany útesu skočili do mlhy.

S úpatím útesu hraničil přístav, ve kterém byly čtyři typy lodí – galéry, křižníky, luxusní parníky a nemocniční lodě. Většina lodí byly galéry a křižníky. Pět nemocničních lodí kotvilo u mola uprostřed přístavu. Oba luxusní parníky byly připoutány k molu, jejich paluby téměř praskaly pod zásobami. Přesto se zdálo, že jsou, stejně jako mola, zchátralé. Křižníky nebyly zakotveny, ale neustále křižovaly přístavem sem a tam.

Všichni lidé, kteří spadli do sítí, byli deportováni na galéry. Většina těch, kdo slezli po příkré stezce, zamířili k nemocničním lodím, ale značná část z nich se usilovala dostat na luxusní parníky. Mnozí byli chyceni a odvezeni na galéry. Luxusní parníky byly přísně střeženy a zjevně byly pod kontrolou křižníků. Tyto křižníky braly někdy na palubu lidi z galér nebo luxusních parníků a jejich hrubému násilí se nikdo nemohl postavit na odpor.

Lidi z jiných lodí braly na paluby i nemocniční lodě. Jednalo se však jen o lidi velmi slabé, nebo tak nemocné či zraněné, že by neměli šanci na přežití. Posádkám nemocničních lodí byla prokazovaná úcta, protože nosily třpytivou zbroj, kterou byli zjevně všichni ostatní oslněni. Odvážní, kteří z útesu seskočili padákem, skončili bez výjimky na nemocničních lodích nebo na molu, ke kterému byly uvázány.

Jakmile byla nějaká galéra nacpaná otroky, zvedla kotvy a křižovala bezcílně přístavem sem a tam. Také křižníky se otáčely tak často, že nebylo možné předvídat, kam vlastně vede jejich cesta. Pokud jim při tomto manévrování zkřížila cestu jiná loď, narazily do ní a potopily ji. Když se vzájemně setkaly dva křižníky, zahájily palbu, dokud jeden z nich nešel ke dnu.

Ke srážkám a potápění lodí přispěla také mlha. Přístavní nádrž byla plná žraloků, kteří chňapali po každém, kdo spadl do vody. Stejně jako mlha, ležel na přístavu tíživě zmatek, zklamání a strach. Když mlha zhoustla, vzrostl i strach. Když mlha ustoupila,

vyklíčila mezi lidmi naděje. Když se mlha konečně zvedla tak vysoko, že bylo vidět otevřené moře, lodě vypluly směrem na otevřené moře.

Nemocniční lodě byly jediné, které budily dojem, že ví, kam se pluje. Nezmateny chaosem mohly opustit přístav a vyplout na otevřené moře. Z pěti nemocničních lodí už byla jedna nebo dvě na cestě, zmizely za obzorem a teprve za delší dobu se vrátily zpět. Pak přišly na řadu další.

Můj pohled sledoval jednu z nich a najednou jsem si připadal, že stojím na kapitánském můstku lodi. Čím jsme byli dál, tím jasnější byla obloha. Brzy byla tak modrá, jak jsem to dosud zažil jen v letadle ve veliké výšce. Obloha mě natolik fascinovala, že jsem už vůbec nevěnoval pozornost moři. Když jsem opět očima hledal moře, zjistil jsem: Letíme! Letíme ve veliké výšce!

Myslel jsem že doletíme do vesmíru, ale opět jsme sestoupili níž a před očima se mi otevřel nový pohled. Vynořil se přede mnou řetěz ostrovů a každý ostrov byl osídlen jinou kulturou. Ranění byli z našeho plovoucího lazaretu dopraveni na ostrovy, každý na ten, který odpovídal jeho kulturnímu pozadí.

Na ostrovech byl hluboký pokoj. Navzájem byly propojeny nádhernými bílými mosty, na kterých panoval čilý provoz v obou směrech. Všude se stavělo a na každém ostrově vznikala velká města.

Každý ostrov byl jedinečný a všechny se zásadně lišily od každého místa, které jsem dosud poznal. Přesto jsem se na každém ostrově okamžitě cítil jako doma. Každý z nich byl rájem. Zdálo se, že každý z nich je jiný svět a přesto jsem věděl, že každý se nějakým způsobem podobá těm, které jsem právě opustil.

Výklad

Tímto viděním se mi ujasnilo: konec pole ukazuje na to, že se blíží konec našeho hospodářského blahobytu. Co jsem viděl na konci, bylo mnohem horší, než jsem se vůbec obával. Jsou před námi temné časy, ale současně před námi vzniká úplně nový svět, který je krásnější, než si vůbec dokážeme představit. Než to dojde tak daleko, máme čas na přípravu. Postavme svoji důvěru a naději na jediném, co je neotřesitelné: na Božím království!

Všichni lidé, kteří se prostě mlhou hnali dál, jako před tím na volném poli, aniž vzali na vědomí nebo uznali změněnou situaci, zahynuli nebo upadli do otroctví. Těm, kdo šli okamžitě na kolena, se podařilo najít bezpečnou cestu dolů – ale cesta stejně vedla dolů. Celou cestu dolů museli zůstat na kolenou. Na stezce vedoucí strmým srázem dolů nemohl nikdo vstát, protože stezka byla příliš příkrá a úzká. Padnout na kolena znamená modlitbu. Jakmile uvidíme mlhu, musíme se modlit za každý svůj budoucí krok.

Okolnost, že nikdo nešplhal vzhůru, ale všichni sestupovali, dokud se nedostali úplně dolů, mi ukázala: ekonomika celého světa upadá. To, co je před námi, mnozí přežijí, ale ne na své současné úrovni. Náš současný životní standart je z velké části financován úvěry. Vzali jsme si půjčku na budoucnost a ta budoucnost je teď tady. Šílenou rychlostí se blížíme k času splatnosti závazků a to znamená drastické omezení našeho současného způsobu života.

Cítil jsem: Galérie představují banky. O pověstném černém pátku (*Černý pátek: Krach na Newyorské burze v pátek 25.10.1929 /ve skutečnosti ve čtvrtek 24.10, v pátek krize*

zasáhla Evropu/. Jedním z hlavních důvodů byl nákup akcií na úvěr a jejich následný prodej. Nabídka velmi převýšila poptávku a investoři podleli panice. Následovala nová vlna prodejů akcií, v té chvíli již za jakoukoli cenu. Černý pátek spustil Velkou hospodářskou krizi. /Poznámka překladatele zpracována podle Wikipedie/) banky finančně tak riskovaly, že některé z nich zkrachovaly. Vzaly si z toho poučení. Dnes jsou natolik pojištěny, že příští krizi mohou nejen přežít, ale jsou schopny na sobě udělat úplně závislými všechny, kdo jim dluží peníze.

Křižníky byly různě velké a cítil jsem, že představují rozmanité mocnosti. Jejich úsilí nebylo vzájemně sladěno. Zdálo se, že si počínají stejně jako ostatní a také to vypadalo, že mezi sebou vedou válku. Žily z toho, že drancovaly jiné lodě nebo sebe navzájem. Myslím, že v nadcházejících časech vzplanou bez zvláštního důvodu téměř všude malé války. Každý, kdo zkráží cestu lidem, kteří oblékají mocenské pozice, bude mít problémy.

Luxusní parníky byly tak znečištěny, že téměř nic neznamenal, jestli se člověk nacházel na nich, na galéře nebo na křižníku. V budoucnosti už luxus zjevně nebude znamenat totéž, co dnes. Kromě toho byly luxusní parníky stále znovu a znovu drancovány křižníky, tak že pobyt na nich se stal téměř nesnesitelným. Jen zdání luxusu bude určitě stačit k tomu, aby z nás udělalo terče.

Bylo mi jasné, že nemocniční lodě jsou symbolem církve. Bíle se leskly a nesly červené kříže. Byly tak zářivé a čisté, že se tím vymykaly rámci mého vidění. Bílá představuje čistotu a červené kříže mi signalizovaly: Vzaly na sebe svůj kříž. Červená je také barva oběti. Tyto lodě byly tak krásné, že při pohledu na ně musel každý spontánně reagovat: „Na takové lodi bych se chtěl také plavit!“ Církev se stane nejžádanějším místem na celém světě. Jakmile na sebe vezme svůj kříž a zaváže se k obětavému životu, stane se čistou nádobou – k čemuž je povolána. V nadcházející době bude obětavost a postoj „jsem-zde-pro-druhé“ nejžádanějším životním stylem na světě.

Posádky nemocničních lodí nosily bez výjimky stříbřitě lesklou zbroj. Také ony vzbuzovaly všude kde se vynořily velkou pozornost a v každém budily veliký respekt. Dokonce i námořníci z křižníků jim projevovali úctu. Byl to pro mě jasný důkaz: Když se křesťané naučí oblékat svoji zbroj, budou na celém světě respektováni a také tím získají autoritu.

Mola nemocničních lodí byla rovněž lesklá a byla přeplněna hojností zásob. Byla zde mnohem větší hojnost než na luxusních parnicích. Jenže byla shromážděná ke službě a ne za účelem přepychu. Posádky ve své zbroji, stejně jako nemocniční lodě, budily nesporný respekt, tak že se nikdo neodvážil vyplenit jejich zásoby, i když každému padly do oka.

Jakmile se nemocniční loď mohla vtlačit mezi dva vzájemně bojující křižníky, oba zastavily bojové operace a předaly jí své raněné. K nejvznešenějším úkolům nemocničních lodí zjevně patřilo co nejdříve ukončovat bojové operace.

V kontextu zmatku, jaký zde panoval, bylo o to nápadnější, s jakou důstojností, rozhodností a cílevědomostí osazovali křesťané své lodě. Když loď opustila přístav a já stál na kapitánském můstku, přemohl mě pocit nespoutané svobody. Když jsme vypluli na širé moře a mlhu nechali za sebou, vystoupali jsme do nebeských krajin.

Když jsme znovu sestoupili, vraceli jsme se ke zdánlivě nové zemi, i když jsem tušil, že znovu přistanu na svém výchozím bodu.

Skutečnost, že tento pocit nespoutané svobody se dostavil zrovna na nemocniční lodi říká: Svůj pokoj nalezneme, když na sebe vezmeme svůj kříž a sloužíme druhým. Když to děláme, začneme přebývat v nebeských krajinách. Pak uvidíme zemi novými očima, protože se budeme dívat na to, co Bůh právě dělá. Skutečně se mi zdálo, že tyto rajské ostrovy se už mezi námi mohou vyskytovat, i když jsou našim pohledům ještě skryty.

V prorocké symbolice moře často představuje lidské moře. Skutečnost, že na úpatí skaliska moře běsnilo v děsivém chaosu, ukazuje na to, co čeká bohaté tohoto světa. Ostrovy ukazují, že navzdory všemu Pán mezi námi zakládá své Království. Protože jsem viděl, že ostrovy pokoje nebyly daleko od místa, kde zuřilo moře, byl jsem plný důvěry: to, co Pán právě na zemi buduje, leží v našem dosahu.

Právě tehdy, kdy se svět ponoří do děsivého chaosu – a začne to možná chaosem v ekonomice – Pán bude stavět mosty mezi národy a tím položí základ šťastné budoucnosti. S koncem tohoto věku nastane nový čas, ve kterém Ježíš nastoupí svoji vládu. Ve Zjevení 17,15 je nám řečeno: ***Vody, které jsi viděl, kde ta smilnice sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.***

Právě v našich dnech budou stavěny mosty mezi národy. Mosty jsou symbolem výměny a měl jsem jako na dlani, že každý ostrov buduje něco nádherného, jako by chtěl vyprodukovat to nejlepší ze své kultury, aby se o to mohl podělit s ostatními ostrovy. Zakládání nových měst symbolizuje nový začátek pro zemi. Co bude dnes vybudováno pro Pána a jeho Království, bude trvanlivé a vytvoří základ pro časy, které přicházejí.

Rick Joyner: Prorocký náhled na 21. století; 2. díl: Křesťan 21. století; přeložil Petr Dvořák z německé verze: Eine Prophetische Vision für 21. Jahrhundert; anglický originál vyšel v roce 1999

Pánovo slovo pro rok 2009

Apoštolsko - prorocká rada starších

Zde uvádím Slovo od Pána pro rok 2009 od ACPE (Apostolic Council of Prophetic Elders), které bylo přijato během posledního setkání ACPE pod vedením Petra Wagnera. Prosím, pročítejte si jej s modlitbou.

Ačkoliv bylo toto slovo dáno Apoštolskou radou prorockých starších pro rok 2009, měli bychom brát v úvahu to, že Boží slovo pro určité časové období není tímto časem limitováno a proto se všechno to, co je zde uvedeno, nemusí nutně naplnit během aktuálního, chronologického roku 2009. Když jsme se setkali a hodnotili svoji úlohu prorockých vedoucích, uvědomili jsme si také, že (na rozdíl od ostatních uskupení, která se takto scházejí u kulatého stolu) přinášíme často poselství, jež jsou určitými “varováními”, o kterých víme, že mohou být změněna skrze moc našich přímluvných modliteb. Tato situace platí zejména v tomto roce. Na obecné rovině vidíme mnohé nádherné příležitosti pro Kristovo tělo, pokud se týká dobrých upozornění. Druhá rovina tohoto našeho poselství by měla směřovat spíše pod “deštník” prorockých skupin či rad, stejně tak jako přímé výroky typu “toto praví Pán”, které byly pro toto období uvedeny.

Cindy Jacobs

Rok vína

1. Bůh hovoří o tom, že v nadcházejícím roce již věci nebudou probíhat tak, jak jsme na to bývali zvyklí. Toto je období, kdy je zapotřebí oddělit si čas k tomu, abychom Pánu naslouchali jako jednotlivci.

2. Pokud věnujeme čas tomu, abychom se s Pánem důvěrným způsobem spojili, budeme ve svých oblastech či v životě přinášet v tomto období ovoce naprosto jedinečnými způsoby. Ovoce ponese dokonce i tehdy, když je ostatní neponesou, protože náš Bůh je plodný vždycky.

3. Tento rok bude rokem prořezávání. Vše, co je senem, slámou nebo strništěm shoří, abychom mohli přinést v novém období novou úrodu. To, co po ukončení tohoto období prořezávání a pročišťování skrze tavičův oheň zůstane, bude čisté zlato. A právě to si Bůh bude moci použít k naší ochraně a prosperitě během ekonomických otřesů.

4. Bůh v tomto období připravuje obrovskou celosvětovou sklizeň. Dojde k mohutnému průlomu, pokud se týká osobního zvěstování evangelia. V roce 2009 si také připomínáme čtyřicáté výročí od zrodu hnutí Jesus People. Jsme na pokraji obrovské sklizně duší. Rok 2009 je rokem přípravy na nový, organický pohyb Ducha svatého. Bude také rokem evangelizace nového vína, kdy se ulice a města zaplní nadpřirozenými divy a znameními. Bůh se chystá uvolnit model z knihy Skutků apoštolů, ve kterém církev vyjde ze svých budov a naplní města jménem Ježíš.

5. Musejí přijít otřesy na staré, náboženské způsoby činění věcí. Generace, která nyní nastupuje očekává na to, až bude uvolněna, aby mohla měnit svět. Tito mladí lidé se ožení se spravedlností a právem, budou mít srdce pro chudé a budou se ujímat Božího stvoření.

6. Uvidíme pohyby a vylévání Boží slávy, která bude uvolňována na zemi. To se bude projevat spolu se znameními a zázraky nejen v oblasti uzdravování fyzických nemocí, ale také při rozmnožování potravy, fondů a nadpřirozené víry.

Rok velkých nepokojů

1. Mnoho věcí je nyní v rovnováze. Nebesa jsou však velmi zneklidněna a mnohé země jsou podobné „rozbuškám“, které jsou připraveny explodovat, jedná se například o explozi terorismu, občanských válek nebo džihádu. Pán k nám mluvil zvláště o důležitosti našich modliteb na hranicích země pro ochranu našeho národa.

2. Je zásadně důležité, abychom Bohu věřili a vymanili se z dluhů pro nadcházející období inflace a hyper-inflace. Neprofadejte panice, ale dovolte Bohu, aby vám ukázal, jaké kroky máte v tomto čase činit. Důvěřujte Bohu, že vás povede a že vás bude chránit.

3. Národy budou napadeny „ekonomickými teroristy“, kteří projektují zmanipulování světových ekonomik. V tomto období je zapotřebí se moudře modlit za finanční a bankovní systémy našich zemí. Uprostřed toho všeho nás Bůh volá k tomu, abychom se jako jednotlivci i na úrovni celého národa vymanili z vlivu ducha mamonu.

4. Je zapotřebí, abychom se navrátili „zpět k základům“ a vyučovali své lidi o modlitbě, o duchovním boji, o osvobození, o svatosti a také některým dalším lekcím, kterým se starší generace učila před dvěma desetiletími. To položí pevný základ v neklidných časech.

Království proti království

1. Nastanou nesmírné boje a střety, kdy povstanou království proti královstvím. Boží království povstane proti starověkým vládnoucím duchům, kteří jsou například za Islámem a bývalým Sovětským svazem.

2. V tomto novém období je také zásadně důležité, být správně založen a to na obou rovinách – být postaven pod autoritou a autoritu vykonávat. Toto je období, ve kterém je zapotřebí nově uspořádat či přehodnotit své priority pro své nové měchy a nové víno.

3. Někteří se dokonce fyzicky přemístí podle určitého geografického pohybu, zatímco jiní změni sítě, ve kterých byli zapojeni a naleznou svá pravá napojení.

Počátek třetího velkého probuzení

1. Jsme na samém okraji dalšího velkého probuzení. Bůh se chystá pozvednout služebníky, mladé „pochodně“ pro Pána, kteří probudí oblasti, ve kterých žijí. Jsou zde mladí evangelisté, kteří nyní očekávají v zákulisí, na kterých je takové pomazání, jaké měl např. George Whitefield, Charles Finney nebo Catharine Booth.

2. Univerzity se probudí pro Pána.

3. Dojde k prolomení probuzení mezi dětmi se znameními, divy a modlitebními shromážděními.

4. Boží děti budou spolu hovořit o reformaci a proměně národů, které reformace způsobí.

5. Školy zakusí Boží pohyb, kdy je Pán navštíví v takové moci, že dokonce veřejné školy nebudou moci dokončit svůj obvyklý rozvrh, protože učebny naplní Pánova sláva!

Povstaň a rozjasni se uprostřed všech nepříznivých událostí

1. Toto bude rok, kdy se narodí mnoho nových věcí. Žena dává život dítěti po devíti měsících těhotenství a tak bude porozeno mnoho snů a vizí po dlouhých letech, kdy jsme se již vzdávali naděje.

2. Ať jste schopni dostat se do bodu, kdy sníte Boží sny a věříte Bohu, že on tyto sny naplní. Nevzdávejte se těch plánů a vizí, které vám dal Bůh!

3. V tomto čase dojde ke střetu mezi temnotou a světlem. Světlo však bude mnohem jasnější než temnota. Světlo temnotu vždycky překoná.

4. Půjde o čas vylítí darů Ducha svatého. Mnozí budou zářit mocí Ducha svatého a on naplní a zmocní ty, kdo v něho věří, novou autoritou.

5. Věřte prorokům a bude se vám dařit dobře. Nalezněte si proroctví, která jste dostali, modlete se nad nimi a důvěřujte Bohu, že je přivede k naplnění bez ohledu na to, jakým překážkám nyní čelíte.

Své území udržíte skrze chválu

1. Uctívání je jedním z hlavních klíčů k vítězství v nadcházejícím období.

2. „Přímluvné uctívání“ se stane jednou z hlavních zbraní pro duchovní boj.

3. Uctívání Pána se nám stane zdrojem občerstvení, které potřebujeme uprostřed těžké bitvy. Pánovo milosrdenství navěky zůstává mezi námi, pokud ho uctíváme.

4. Obnova Davidova stánku se stane pro mnohé, kteří jsou zapojeni v hnutí uctívání hlavním cílem, a mnozí budou díky tomu přivedeni ke spáse.

5. Chvála a uctívání bude probíhat na každé rovině společnosti. Obchodní firmy, školy, nemocnice atd. budou mít své vlastní uctívací skupiny.

Upozorňujeme, že toto proroctví je zvláště v některých specifikách určeno především pro Spojené státy americké. Věříme však též, že Bůh jedná i globálně s celým Tělem Kristovým, proto mnohé může být prorockým povzbuzením a napomenutím i pro nás zde v České republice. Modlete se a rozsuďte, co vám Bůh chce říci skrze toto proroctví do vašeho osobního života.

Překlad: Renata Korčáková, zdroj: <http://www.ministrytothenations.org/>

Pět vzorců jednání lidí, kteří něčím skutečně pohnuli

Rick Joyner

V Bibli čteme o lidech, kteří ve své generaci realizovali Boží záměry. Můžeme u nich rozeznat pět jednoznačných vzorců jednání

1. Jasně věděli, k čemu jsou povoláni.
2. Zůstali zaměřeni na cíl.
3. Měli moudrost a sílu k průlomu, aby získali prostředky nebo vzdělání potřebné k naplnění svého povolání.
4. Obklopovali se lidmi orientovanými na **řešení** problémů, ne na **problémy**.
5. Nenechali se zastavit překážkami nebo útoky. S rozhodností vytrvali na cestě za svým povoláním a nenechali z ní odvést zklamáním nebo zvraty.

Rick Joyner: Prorocký náhled na 21.století / 2. díl: Křesťan 21. století / Kapitola 5. Znáť a utvářet své povolání